

NOVADNIEKS

OTRDIEN,
1990. gada 18. decembrī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 150 (6154)
Maksā 3 kap.

RAJONA PANORĀMA

♦ Agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valde pieņēma lēmumu aizsūtīt atklātu vēstuli Latvijas Republikas Augstākajai Padomei, Ministru Padomei, Finanšu ministrijai, Lauksaimniecības ministrijai un laikrakstam «Lauku Avīze». Tas ir sauciens pēc palīdzības, jo atsvešinātās ministrijas negrasās pildīt republikas valdības lēmumus. Līdz ar to rajona kolhozu un padomju saimniecības šogad izveidojies kritisks finansiālais stāvoklis.

Jācer, ka lūgums palīdzēt tiks vismaz sadzirdēts.

♦ 13. decembrī Ļeņina kolhoza klubā notika rajona kolhozu, padomju saimniecību, servisa organizāciju, zemnieku saimniecību pilnvaroto sapulce. Pieņemts lēmums par agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» likvidāciju. Izveidota jauna ražotāju pašpārval-

des organizācija — agrorūpnieciskā sabiedrība «Preiļi».

Par padomes priekšsēdētāju ievēlēja kolhoza «Līvāni» priekšsēdētāju J. Brakovski. Par padomes priekšsēdētāja vietnieku ievēlēja kolhoza «Zelta vārpa» priekšsēdētāju V. Valteru. Sapulcē apsprieda un pieņēma agrorūpnieciskās sabiedrības «Preiļi» statūtus.

♦ Mālpilī 15. decembrī notika Latvijas zemnieku pirmās konkursskafe «Par racionālāko zemnieku saimniecību» noslēguma pēcpusdienu ar koncertu, loteriju, dejām. Bija tikšanās ar kolēģiem no visiem Latvijas novadiem.

Svētkos Mālpilī piedalījās arī mūsu rajona delegācija. Pārstāvju vidū bija Sērmo ģimene no Galēniem, kuru saimniecība «Līčupes» konkursskafe ierindojās otrajā vietā Latgales zonā.

♦ 17. decembrī uz šī gada pēdējo sapulci bija sanākuši rajona zemnieku saimniecību pārstāvji. Vecā gada nogalē taču jāatrisina visi sarežģījumi (tā vismaz gribētos cerēt), lai jaunu cēlienu varētu sākt drošāk un ražīgāk.

♦ Rajona Tautas deputātu padomes izpilddarībai notika pārrunas, kurās piedalījās rajona Zēlsirdības kustības, Sarkanā Krusta biedrības, tirdzniecības organizāciju un citi pārstāvji, lai precizētu kārtību, noteikumus pareizai vienotī un maznodrošināto pilsoņu ēdināšanas talonu saņemšanai. Nodibināta komisija, kas nākamgad organizēs un pārbaudīs šo darbu.

Nolemts, ka rajonā jāatrod līdzekļi un iespēja sagatavot Ziemassvētku dāvanas daudz bērnu ģimenēm, bērniem — invalīdiem un veciem vientuļiem cilvēkiem.

♦ Rajonā notika Sarkanā Kru-

sa biedrības konference. Piedalījās šīs kustības rajona aktivisti, kuri ziņoja par paveikto, apsprieda uzdevumus nākamajam darba gadam.

♦ Dāvanu — ekskursiju uz Maskavu Preiļu futbola komandai «Dubna» ir sagādājis sporta klubs «Cerība».

♦ Kļuvuši zināmi galīgie rezultāti mūsu laikraksta «Novadnieks» parakstīšanās kampaņā nākamajam gadam. Janvāra tirāža būs 86 procenti no decembrī pasūtīto eksemplāru skaita, tas ir, 12034.

Visuzticīgākie ir latviešu izdevuma lasītāji, kas pasūtījuši 9043 eksemplārus vai 90 procentus no tagadējās tirāžas. Krievu izdevuma pasūtītāju skaits samazinājies par 962 (latviešu — par 964) un sastāda 76 procentus no decembra tirāžas, tas ir, 2991 eksemplārs. Paldies uzticīgajiem lasītājiem

rajonā un ārpus tā robežām.

♦ 14. decembrī rajona centrā notika seminārs pagastu izpilddarībai priekšsēdētājiem, sekretāriem un zemes komisiju priekšsēdētājiem. Tajā piedalījās arī kolhozu priekšsēdētāji.

Galvenā apspriežamā tēma bija zemes reforma. Latvijas republikas likumu par zemes reformu lauku apvidū izskaidroja zemes reformas komisijas loceklis Leščinska kungs.

Par pretalkohola kustību seminārā runāja Latvijas atūrtības biedrības atbildīgais sekretārs A. Silarozs.

♦ Šī mēneša sākumā uz 55 dzīves gadiem atskatījās mūsu novadnieks, lauksaimniecības zinātnieks profesors Antons Skromāns. Neatlaidīgais Aglonas pušis, kurš kādreiz te strādāja par agronomu sovhozā, tagad vada republikānisko zinātnisko apvienību «Ražība». Antons Skromāns sarakstījis un publicējis vairāk nekā 200 zinātnisko darbu.

Deputātu attieksme pret Latvijas Republikas Augstāko Padomi un Savienības līgumu

14. decembrī rajona Tautas deputātu padome pulcējās uz ārkārtas sesiju. To vadīja rajona TDP prezidija priekšsēdētāja vietnieks J. Bojārs. Galvenais jautājums, protams, par attieksmi pret Latvijas Republikas Augstāko Padomi un Savienības līguma slēgšanu.

Pirms lēmuma pieņemšanas uzstājās daudzi deputāti. Ta kā sesijas sasaukšanas steidzīguma vēl nebija iespējams nodrošināt translāciju, minēšu, ka tie bija: A. Smirnovs (zlnotājs), J. Anspoks, I. Jeršovs, P. Romanovs, A. Garjānis, A. Kalvāne, E. Mazjānis, J. Kovalčevskis, kā arī — Republikas Augstākās

Padomes deputāti V. Zeile un A. Puzo.

Vienīgi deputāts P. Romanovs uzskatīja, ka Latvijai nepieciešams noslēgt savienības līgumu ar PSRS. Jo, lai arī minētais līgums esot «zaļš» dokuments, kam vēl jāiziet attīstības evolūcija, tas jāslēdz, lai izveidotos lieliska savienība — nākotnē. P. Romanovs saskatīja avantūru Savienības līguma noraidīšanā. Savukārt pārējie runātāji nešaubījās savā nostājā pret šāda līguma slēgšanu. Republikas Augstākās Padomes deputāts A. Puzo izteicās, ka līgums būtu drošs spriedums tam, ka Latvija uz mūžīgiem laikiem paliktu PSRS sastāvā. Tās valsts sastāvā, kurā šobrīd negrib atrasties neviena

republika, negrib arī pati Krievija. Tādā līgums Latvijai nav nepieciešams, jo daudz drošāk ir slēgt tiešus ekonomiskus u. c. sadarbības līgumus starp valstīm. Protams, ir šobrīd starp mums algoņņi, kuru uzdevums — saglabāt šo valsti. Taču tas nozīmē tikai to, ka katram no mums patlaban jāveic savs uzdevums. Augstākās Padomes deputāte V. Zeile uzsvēra, cik neuzticams partneris ekonomikā ir PSRS. Tās milzīgais budžeta deficīts, ārvalstu parādi, kas pakļauj valsti atkarībai no ārvalstu kapitāla, izcilais nesaimnieciskums tikai vairo pārliecību, ka savienības līguma slēgšana ar šādu valsti nozīmētu Latvijas galu. Vienam deputātam balsojot

pret un vienam atturoties, sesija pieņēma lēmumu: «Izteikt atbalstu Latvijas Republikas Augstākajai Padomei. Kategoriski noliegt Latvijas Republikas piedalīšanos Savienības līguma slēgšanā. Turpmāk pildīt tikai Latvijas Republikas Augstākās Padomes pieņemtos vai ratificētos likumus».

Vēl — sakarā ar pārcelšanu darbā uz rajona izpilddarībai Lauksaimniecības pārvaldi — no ieņemamā amata sesija atbrīvoja rajona izpilddarībai priekšsēdētāja vietnieku J. Dešaini.

Par būtiskiem uzskatāmi deputātu pārmetumi izpilddarībai

jai un tās vadībai sakarā ar iekavēto Ļeņina pieminekļa demontāžu. Teju teju klāt Ziemassvētki, taču izpilddarībai priekšsēdētājs I. Sņikers tā arī neprata pateikt, kad tiks izpildīts sesijas lēmums un, kāpēc tas nav izdarīts līdz šim.

Vēl deputāti uzklauzīja dažādu informāciju sakarā ar nākošā gada budžeta veidošanu, Latgales attīstības koncepciju, kā arī — sprieda par nākošās sesijas dienas kārtību. Tajā paredzams izskatīt jautājumus par kārtības sargu vienībām, Vides aizsardzības kluba veidošanu, alternatīvo dienestu u. c. Sesija plānota nākošā gada janvārī.

S. JOKSTE

TIKŠANĀS AR LDDP

PRIEKSSĒDĒTĀJU I. KEZBERU

11. decembra pievakarē Preiļu kino teātrī uz tikšanos ar Latvijas Demokrātiskās darba partijas priekšsēdētāju Ivaru Kezberu kuplā skaitā ieradās šīs partijas biedri un ieinteresētie no Preiļiem, Silajānu, Riebiņu, Pelēču un citiem pagastiem.

— Dzīvojam grūtā un sarežģītā laikā, — sākot sarunu, teica Ivars Kezbers.

— Visi esam politizējušies: runājam vienā runāšanā visādās līmeņos. Nav vairs, kas nopietni strādā. Nav sarazotā sadales, konkrētāk — kontroles par to.

Plašāk Ivars Kezbers savā runā apstājās pie politiskā stāvokļa Latvijā un Savienības līguma

Latvijas ceļš uz neatkarību, līdz ar to arī uz labklājību ir pavisam smags, ne tāds, kā sākumā domājām, ar dziesmoto revolūciju izcināms. Latvijai atpakaļ Eiropā jāatgriežas kā politiski un ekonomiski patstāvīgā valstij. Un tas panākams tikai caur Maskavu. Latvijas Republikas valstsvīru braucieni pa ārzemēm parādīja, ka Eiropā Baltiju par nopietnu problēmu neuzskata, turienes valdošajam aprindām tuvāki ir PSRS un attiecības ar Gorbāčovu. Nieka Baltijas valstu dēļ šīs attiecības neviens netaisās bojāt.

Mums uz Eiropu, uz pasauli jāizlaužas tikai saviem spēkiem, nekādi labie onkuli mums nepalīdzēs. Arī ekonomiski — nē, jo Latvija pagaidām ir valsts bez

statusa. Premjeram I. Godmanim viņa uzturēšanās laikā Kanādā gan apsoliņa kviešus, bet tos saņemt varēsot tikai caur Maskavu. Vai līdz Latvijai šie kvieši nonāks?

Sarunām ar Maskavu vajadzīgi stipri ekonomisti, juristi, diplomāti, speciālisti ar lielu darba pieredzi, bet Tautas frontē, kas guvusi uzvaru Latvijas parlamentā, vecos kadros vienkārtīgi padzen. Tas sakāms par ārlietu ministra vietniekiem Neilandu, Zelmeni un citiem. Tā ir liela kļūda. Tautas frontes kļūda ir arī cīņa pret bijušajiem komunistiem, viņiem nedodot amatus. Cilvēki taču jāvērtē pēc lietiskajām īpašībām.

Savienības līgums tādā veidā, kādā tas ir, nav parakstāms. Būsim atkarīgi no Centra, šāds līgums izdevīgs tikai Centram. Mūsu suverenitāte — tikai uz papīra, bez jebkāda seguma. PSRS Augstākās Padomes deputātiem no mūsu republikas noteikti jāpiedalās PSRS Tautas deputātu 4. kongresā un jāpasaka argumentētā «Nē!» Savienības līgumam. Maskavā taču ir 160 valstu pārstāvniecības, ap 600 ārzemju žurnālistu. Jārūnā, lai pasaule dzird Latvijas balsi.

Loti gausi attīstās ekonomiskās horizontālās saites ar citām republikām. Kā dzīvosim, ja ar energoresursiem, metālu nākamajam gadam esam nodrošināti tikai

par trešdaļu, par medikamentiem vispār līgums nav slēgts ne ar vienu valsti.

Nekāda neatkarības Deklarācijas pieņemšana neļīdz, vēl esam PSRS sastāvā. Jānoformulē un jāīsteno pārejas periods (domāju, pieci gadi), bez tā pie neatkarības netiksim. Visu saišu saraušana uzreiz nozīmē katastrofu. Lielas cerības vieš Krievijas Federācija. Ar Ļeņinu vajadzētu noslēgt politisko vienošanos. Sarunas ar PSRS normālas ir tikai lietuviešiem, bet arī viņi pagaidām neko nav panākuši.

Tagadējai Latvijas valdībai nav jāpabraukā pasaule un jālūdz dāvanas. Ar nabaga tarbu uz neatkarību netikt. Jāpaļaujas pašiem uz sevi: uz savu spēku, prātu, rīcību, neatlaidību un izturību.

Ivars Kezbers atbildēja uz daudziem jautājumiem. Daži — ieskatam.

— Vai PSRS Augstākās Padomes deputātiem no republikas jāpiedalās sesijās Maskavā?

— Domāju, ka noteikti jāpiedalās, jāetāsta īstenība par Latviju. Citādi Latvijas tautas vārdā no augstās tribīnes runā tikai demagoģi.

— Kā jūs vērtējat Latvijas Tautas frontes 3. kongresu?

— Tā pieņemtā programma atbaida cittautesus. Bet viņu mūsu republikā ir turpat puse. Padomājiet...

— Kas visvairāk cietis no nodokļiem?

— Ne jau kooperatori. Blēži dzīvos, viņu tumšos darījumus ar mūsu likumdošanu nav tik viegli atklāt, mazais cilvēciņš cietīs. Nabagais kļūs vēl nabagāks.

— Un no cenu pieauguma?

— Tā pati nabadzīgā tautas daļa. Iztikas minimums vienam cilvēkam pēc jauno cenu pieņemšanas rēķināms 197 rubļos. Lai valdība izskaidro (pamato) cenu pieaugumu. Kompensācija nebūs glābēja.

— Vai izdevumi PSRS armijas vajadzībām samazināsies?

— Pieaugs. Paredzams, ka nākamgad par 30 miljardiem rubļu.

— Kāda ir pašreizējā rubļa inflācija?

— Rubļa vērtība noslīdējusi līdz 18 kapeikām.

— Vai deputāts Alksnis Augstākās Padomes sesijās Maskavā izsaka savas domas?

— Aiz viņa stāv augstas militārā galds rindas. Alksnis ir tikai viņu domu nō dējs — marionete.

Tajā pašā dienā Latvijas Demokrātiskās darba partijas priekšsēdētājs Ivars Kezbers tikās arī ar livāniešiem.

Jānis GURGONS

Lai skola nestu svētību

Adventes pirmā nedēļa Priekšu devīngadīgajā skolā sākās īpaši svinīgi. Jo diena, kad skolas meiteņu pītājā Adventes vainagā tika ledegta pirmā svece, bija arī diena, kad pēc piecdesmit gadu pārtraukuma skolā atskanēja Dieva vārds.

Preiļu katoļu draudzes dekāns A. Budže bija ieradies, lai nosvētītu Latvijas valsts karogu, kas turpmāk grezno Priekšu skolu. Uzrunājot sapulcējušos bērnus, viņu vecākus un skolotājus, dekāns uzsvēra, cik vēsturisks ir šis brīdis, kad beidzies pusgadsimtu garais, jaunais eksperiments ar tautu, kas dziedis taj brīdī pievērsties ticībai. Dekāns atgādināja, ka: «Katrai tautai karogs ir svēta lieta. Karoga priekšā dod solījumus un zvērestus. Ar to izteic gan prieku, gan sāras. Karogs — tā ir tauta.» Visiem klātesošajiem dekāns vēlēja: «Lai skola nestu svētību. Lai šīs skolas audzēkņi, aizņemot dzīvē, atcerētos savu zemi, savu Dzimteni un tautu. Lai viņiem vienmēr paliktu prātā,

ka ir šīs zemes pilsoņi, ka pieder šai tautai. Lai viņi nekad nekļūtu par savas tautas nodevējiem.»

Skolas bibliotēkai dekāns A. Budže dāvāja žurnāla «Katoļu Dzeive» komplektu, «Katoļu kalendāru», citu reliģiska satura literatūru.

Pie saviem nākamajiem audzēkņiem bija ieradusies skolotāja A. Gribruška. Pēc Jaunā gada Priekšu skolas bērniem viņa vadīs ticības mācības stundas. Pirmajā tikšanās reizē skolotāja informēja par nepieciešamajām grāmatām un mācību gaitu. Ar prieku skolotāja Gribruška informēja, ka Preiļu draudzē Priekšu ir pirmā skola, kur bērni apgūs kristīgās ticības pamatus.

Skolas dzīvē tik svinīgo mirkli, kad tika iesvētīts tās karogs, vēl svinīgāku darīja kopīga lūgšana un kopīgi nodziedātā valsts himna «Dievs, svētī Latviju!».

Gaidot šo neparasto svētku die-

nu, bērni bija sagatavojuši koncertu. Skanēja dziesmas un dziesmas rindas par Latviju, tās daudz

cietušo, bet lepno un skaisto zemi un tautu.

ATTĒLĀ: karogu svēta dekāns Alberts Budže.

S. JOKSTE

J. SILICKA foto

Laiks podu un kalnu gāšanai

Būt jaunai — tas ir labi. Bet būt jaunai kultūras darbiniecei — vienkārši brīnišķīgi. Tas ir laiks, kad vēl var podus gāzt. Kad katra diena atnāk ar jaunu ideju, ar vēl kādu agrāk nepazītu un nedarītu darbu. Bet, darbojoties kultūras laukā, tādi darbi vienmēr atradīsies. Galvenais, tevī vēl nav skārusi rutīna. Zeima Rožāne (attēlā) pieder pie šādiem laimīgajiem cilvēkiem.

Un tāpēc arī darbi sokas. Kultūras darbiniece ir piedāvātājs. Daudzi cilvēki pat neapzinās, ka ir vajadzīgi kultūras dzīvei savā pagastā. Un jauns kultūras darbinieks parasti kļūst par tādu modinātāju, uzjundītāju. Galvenais — nepadoties grūtībām.

Pēc ilgāka pārtraukuma rajona kultūras dzīves aprītē ir atgriezies Rudzātu vārds. Skolotāja Jāzepa Skuteļa vadītais koris — jaunākais starp līdzīgiem kolektīviem. Bet Dziesmu svētki jau tādēļ nepagāja koristiem secen.

Raits ir jauniešu deju kolektīva solis, un to uzpasa Andris Usārs. Bet kultūras darbiniecei atliek rūpēties par mēģinājumu norisi, tērpiem, transportu un citiem sīkumiem...

Kā it visur pasākumos neiztikt bez saviem daļiņatājiem, dziedātājiem. Veiksmīgi darbojas vokālais kvartets. Un tieši šis kolektīvs, kā jau pats mobilākais, tenesis Ziemassvētku prieku attālaikā pagasta mājā, kur mīt vecākā gadagājuma ļaudis. Par šo labdarības ievirzi rūpēties patš pagasta priekšnieks Jānis Grandāns.

Zelma ar savu darbu apstiprina vecumveco domu: «Tikai tad kultūras darbinieka veikumam ir nozīme, ja tas atstāj ko paliekošu apmeklētāja prātā un galvenais — sirdī.»

Dramatiskais kolektīvs uzreiz ir ķēries vērsim pie ragiem — pie Māras Zālītes lugas «Bīstamais vecums» iestudēšanas. Parasti jau sākumā apmierinās ar pāris skečiem vai kādu viencēllēnu. Skolas gados radusies interese par kultūras darbu pamudināja Zelmu Rožāni mācīties Rīgas Kultūras un izglītības darbinieku tehnikumā. Un viņa to dara neklātienē, studijās gūtās atziņas īstenojot dzīvē Rudzātos.

Voldemārs ROMANOVSKIS
Jana SILICKA foto

Asociācija „Koks” — jūsu rīcībā

Saimnieks jutās vislielākā mērā pārsteigts, kad rītā tieši pulksten astoņos sāka darboties zāģētava, un viņa baļķi sāka pārversties akurātos dēļos. «Padomāt tikai, citreiz bez puslitra nebija ko sākties, bet te viss pa pirmo!» Bez tam daudzām tagad atkrīt autoceltna, mašīnas baļķu vešanai meklēšana (protams, gan vienas, gan otras tehnikas vadītājam vēl nāktos ko iespiest saujā). Visu šo tehniku var pasūtīt asociācijā «Koks». Atbrauks noteiktajā laikā, iekraus kokus, sazāģēs un ar savu tehniku dēļus ievēdīs tieši pagalmā. Bez tam maksā ļoti pienemama, — visi izceļojumi pamatā valsts noteiktie. Kas lauciniekam, sevišķi jaunsaimniekam — būvniekam var būt vēl ērtāks.

Taču, lai cik tas arī nebūtu dīvalni, visbiežāk par asociācijas klientiem kļūst Jēkabpils un pat Rīgas rajona zemnieki. Asociācija taču galvenokārt nodibināta sava. Preiļu rajona apkalpošanai To īpaši uzsvēr arī tās komercdirektors Markels Jefremovs.

Jājautā — kāpēc? Liekas, ka cilvēki vienkārši nezina par šīs asociācijas eksistenci, un M. Jefremovs piekrita sīkāk pastāstīt par tās darbību.

— Savā laikā, aizraušies ar gigantomāniju, mēs likvidējām visu, ko vien tik varēja, — gan pienotavas, lopkautuves, gatrus. Cerējām uz milzu uzņēmumiem. Lūk, uzbūvēsim koksnas apstrādes rūpnīcu un ar vienu rāvienu būsim atrisinājuši gan koku zāģēšanas, gan galdniecības izstrādājumu ražošanas problēmas, ieskaitot arī pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem. Taču te nu bija! Rūpnīca, pašas sevi apgādāt bieži vien nav spējīgas. Un individuālajām vajadzībām sazāģēt baļķus — tā šodien ir gandrīz neatrisināma problēma.

Tāpēc arī radās ideja par asociāciju «Koks» izveidošanu. Savu darbību mēs sākām šī gada

martā. Kolhoza «Zelta vārpa» teritorijā nolūkojām telpas, un, apgādājušies ar saimniecības atļauju, ķeramies pie darba. Sākām gādāt iekārtas. Sarūpējām koka apstrādes darbgaldus (vairāk nekā 10, par 150 tūkstošiem rubļu), trīs automašīnas, traktorū. Uz vienas mašīnas uzrikojām iekrāvēju, palaidām gateri un septembrī sākām baļķu zāģēšanu. Domājām, mūsu spēkos ir 200 — 300 kubikmetri mēnesī. Gribējām pie mums var pasūtīt sijas, grīdas, apšuves, ēvelētus dēļus, dažādas apmales. Izlaidām pirmo durvju partiju, perspektīvā paredzēts risināt jautājumu par logu blokiem. Bez tam kopā ar partneriem ražojām mēbeļu līstes. Esam gatavi iepirkt melnalksni, osi, ozolu — pat mazos daudzumos. Vēl vairāk, — esam ar mieru palīdzēt kolhoziem, fermeriem mežos veikt sanitārcirti. koksni pēc tam lietderīgi izmantojot. Līgumu varianti var būt visdažādākie.

Asociācijas darbības mērķis — sasniegt bezatlikuma ražošanu. Domājam par to, kā organizēt zāģuskaidu — betonu bloku ražošanu. No tiem varētu uzbūvēt praktiski jebkura modeļa dzīvojamā māju, saimniecības ēku. Esam iegādājušies divus vibrācijas darbgaldus, izstrādājuši tehnoloģiju. Taču tālāk netiekam karjeru trūkuma dēļ, — mums taču vajadzīga grants. Ja rūpīgi apsekotū rajona karjeru saimniecību, droši vien atrastos nevienam nevajadzīgas, pamestas un vienkārši mazefektīvas izstrādnes. Bet mūsos tik stipri ir iesēdusies «suna uz sienu kaušanas» psiholoģija, ka ar pirkšanas vai nomas priekšlikumu labāk nerādies. Un tomēr meklēsim, un domājam, — atradīsim.

Jāpāpēta arī pieprasījums pēc jumta skaidām. Ceram uz rajona vadības, kā arī vietējas avīzes palīdzību. Varbūt ir lietderīgi veikt iedzīvotāju aptauju? Tas pats attiecas uz iespēju iz-

gatavot taras dēļus kolhoziem. Mēs tam esam gatavi, bet vai atradīsim noletu? Domāju, esam pratuši atrisināt arī izejvielu jautājumu.

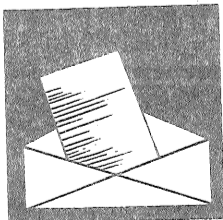
Paredzēts, ka tiešā ceļā ik gadus tiks piegādāti 8—10 tūkst šī kubikmetru izejvielu, jo esam ieguldījuši līdzekļus uzņēmumā, kurā izlaiž meža izstrādājumiem nepieciešamās iekārtas, attīstība. Un tagad mums ir iespējas mainīt šīs iekārtas pret kokiem visplašākajā diapazonā — no Arhanģeļskas līdz Habarovskai.

Kādu redzam perspektīvu? Nopelnīto līdzekļu lielākā daļa nonāk attīstības fondā: pirmkārt, vajag pēc iespējas ātrāk atmaksāt 350 tūkstošus rubļu, kas bija nepieciešami mūsu pamatlīdzekļiem. Atgādināšu, ka iedzīvotājus apkalpojam pēc valsts cenām, tāpēc arī saucamies asociācija, nevis kooperatīvs. Otrkārt, lai stabili stāvētu uz kājām, nepieciešama arī zāvēšanas kamera (starp citu, agrāk tā maksāja 18 tūkstošus, bet tagad — 60 tūkstošus), kompleksā transformatoru apakštacija, trailers, četru pušu ēvelēšanas darbgalds. Mūsu darbinieki to saprot, tāpēc ir tālu no vēlēšanās piestiekt personīgās kabatas. Jāizvēlas vai nu stabils darbs, perspektīva, vai arī šodien iztērēti līdzekļi. Bez tam nemot vērā, ka iekārtu cenas aug gluži kā uz rauga.

Ko var un kas ir vajadzīgs izlemt rajona līmenī? Nebūtu slikti atrisināt jautājumu par transporta apgādi ar benzīnu. Jo runa taču iet par iedzīvotājiem vajadzīgu pakalpojumu. Un arī bāzes telefonizācijai varētu mums būt pretimnākoši, bet pagaidām izziņām varu iedot tikai savu mājas telefona numuru 44021 (pēc pulksten 18.00).

Pateicos Markelam Jefremovam par sniegto informāciju un cerāsim, ka tie, kam vajadzēs, nekavēsies izmantot asociācijas «Koks» pakalpojumus.

I. KOROLOVA

Mēs arī esam ļaudis

gaismojuma spilgtuma tā dēvētā elektrība maz atšķiras no sveču gaismas. Bez tam spriegums pastāvīgi mainās, un rezultātā gan televizori, gan cita sadzīves tehnika, kas pieslēgta tīklam, bojājas. Bet kā bērniem sagatavot mājas uzdevumus, ja redze visu laiku ir jāsaprindzina?

Kas par visu to atbild? Griezāmie pilsētas izpildkomitejā. Tur mums leteica doties uz tīklu rajonu, bet pēdējie «pāradresēja» uz Preiļu 21. PMK, pie tās priekšnieka Romāna kunga. Ta-

ču viņš neko pat dzirdēt negrib un atkal sūta pa to pašu apli. Šķiet, atgriezās iepriekšējās birokrātiskās izdarības.

Lūdzam, palīdziet mums, mēs arī esam cilvēki. Strādājam, maksājam par šo nožēlojamo strāvas piegādi, bez tam — tai pašā 21. PMK. Loti gribas kaut Jaungada naktī cilvēciski paskatīties televizoru.

Ar cieņu —

Kalnu telas iedzīvotāji
(7 paraksti)

Erudītu konkurss

«Lauzīsim galvas dotajā virzienā» — tā vārdu teikt par erudītu konkursu Preiļu kooperatīvajā arodskolā. Ārīgos jautājumus bija sagatavojuši rajona kultūras nama direktore Valentīna Upeniece.

Uz jautājumiem par rajona, republikas vēsturi, mitoloģiju, mākslu, dabas aizsardzību un mājsaimniecību centās atbildēt gan arodskolas, gan Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi. Konkurss

veiksmīgi startēja I. Brovackis no arodskolas un A. Guļbīnska no vidusskolas. Bet visizcilākās bija Anita Valaine, Solvita Garkalne, Antra Abarone, Ināra Meldere un Anželika Aleksandrova. Tieši šo komandu jūs arī redzāt atbildīgajā domāšanas momentā apakšējā attēlā. Augšējā — ieskaits sacensību gaitā.

Erudītu konkursā klāt bija Janis SILICKIS

Atklāta vēstule

LATVIJAS REPUBLIKAS AUGSTĀKAJAI PADOMEI, MINISTRU PADOMEI, FINANSU MINISTRIJAI, LAUKSAIMNĒCĪBAS MINISTRIJAI UN LAIKKRAKSTAM «LAUKU AVIZE»

Sakarā ar to, ka atsevišķās ministrijas negrasās pildīt Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Ministru Padomes lēmumu Preiļu rajona kolhozos un padomju saimniecībās izveidojoties v. smags, var teikt, ka pat kritisks finansiālais stāvoklis.

Tikai līdz šī gada 1. oktobrim vien rajona kopsaimniecībās nebija izmaksāta kompensācija par dīzeļdegvielas sadārdzināšānā 199,2 tūkstošu rubļu apmērā, nesagaidījām 100 tūkstošus rubļu iekšsaimniecību ceļu būvei. Netiek pildīts arī Latvijas Republikas Ministru Padomes šī gada 12. oktobrī pieņemtais lēmums Nr. 162 «Par 1990. gada ražas novākšanā ekstremālo klimatiskā apstākļu izraisīto seku samazināšanu Balvu, Daugavpils, Krāslavas, Ludzas, Preiļu un Rēzeknes rajonā».

Preiļu rajonā joprojām nav jūtama šajā lēmumā uzsvērtā īpaša labvēlība, ko solījis dāvēt republikas valdība. Neskatoties uz to, ka ar Augstākās Padomes lēmumu tika iedalīti līdzekļi, joprojām kolhoziem un padomju saimniecībām nav norakstīti prolongētie aizdevumi.

Jaunieviestās procentu likmes uz bankas kredītiem pieaugušas vienpadsmit reizes. Preiļu rajonam 1991. gadā procenti par bankas kredītiem sasniedz 3705 tūkstošus rubļu, kredīta dzēšanai vajadzīgi 3030 tūkstoši rubļu. Viegli aprēķināt, ka kopējā summa sasniedz 6735 tūkstošus rubļu.

Tāpēc agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valde griežas Latvijas Republikas Augstākajā Padomē un Ministru Padomē ar šādiem lūgumiem:

— nodrošināt pieņemto Latvijas Republikas likumu un Ministru Padomes lēmumu izpildi 1990. gadā par prolongēto aizdevumu dzēšanu un palīdzības sniegšanu Latgales rajoniem, kā tas ir paredzēts šī gada 12. oktobra Ministru Padomes lēmumā Nr. 162;

— rajona kolhoziem un padomju saimniecībām dzēst parādu par 1990. gada deviņiem mēnešiem, kompensējot dīzeļdegvielas sadārdzināšānos 199,2 tūkstošu rubļu apmērā un izmaksāt 100 tūkstošus rubļu, kas paredzēti iekšsaimniecību ceļu būvei;

— bankas kredītiem, kas saņemti līdz 1990. gada 1. novembrim, saglabāt iepriekšējās procentu likmes. Bet bankas kredītiem, kas saņemti pēc šī gada 1. novembra, visiem lauksaimnieciskās produkcijas ražotājiem noteikt 2 — 4 procentu apmērā, šim nolūkam paredzot līdzekļus republikāniskajā budžetā norēķiniem ar Latvijas Republikas Agrorūpniecības banku.

Agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valde

ATJAUNOT PRETALKOHOLA KUSTĪBU

Pie rajona Tautas deputātu, patvaldības pārstāvju, kultūras darbinieku sirdsapziņas klauvēja republikas atturības veicināšanas biedrības priekšnieks A. Silarozs.

Viņa vizītes mērķis rajonā bija veicināt vai atjaunot atturības propagandu, atrast atbilstošu darbinieku atturības veicināšanas pirmorganizācijas atbildīgā sekretāra amatam.

A. Silarozs informēja par bēdīgo

situāciju republikā, jo zūpība un alkoholisms patlaban pieņemas spēkā. Viņš brīdināja deputātus, ka jau pašlaik republikā ir vairāk nekā 4 tūkstoši alkoholiķu vecumā no 9 līdz 14 gadiem. Dzeršanas un alkoholisma netikums kļūst arvien populārāks starp studentiem.

Domāju, ka klātesošajiem nebija omulīgi, jo A. Silarozs runāja par to, ka Preiļu rajona skolās nereti ir gadījumi, kad alkoholu lieto gan skolēni, gan pedagogi.

A. VELDRE

Par neatkarīgu Latviju

Notika Preiļu pilsētas padomes 4. kārtas sesija. Darba kārtības galvenais jautājums bija deputātu attieksme pret Savienības līguma parakstīšanu.

Informēja Preiļu pilsētas padomes priekšsēdētājs V. Ūgāinis, kurš aicināja deputātus izteikt savu viedokli. Viedoklis bija viennozīmīgs — Latvijas Republikai jābūt suverēnai valstij.

Deputāti pieņēma rezolūciju, kura skan šādi:

«Pamatojoties uz vēlētajū ieteikumiem

un 4. maija Deklarāciju, Preiļu pilsētas Tautas deputātu padome nolēma:

izteikt uzticību Latvijas Republikas Augstākajai Padomei un tās pieņemtajiem lēmumiem,

noraidīt Savienības līguma noslēgšanas jebkādas iespējas (Latvijas Republikai jābūt neatkarīgai valstij).

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padome aņņemas arī turpmāk pildīt tikai Latvijas Republikas likumus un pakļau-

ties tikai Latvijas Republikas valdības rīkojumiem.»

Sesijas darbā piedalījās 33 Preiļu pilsētas deputāti. Visi balsoja par šīs rezolūcijas pieņemšanu.

Darba kārtībā bija arī citi jautājumi. Tika izskatīti iedzīvotāju iesniegumi par uzņemšanu dzīvokļu rindā.

Deputāts J. Bolšakovs vērsa deputātu uzmanību uz faktu, ka Preiļu līnū fabrikai nekavējoties jāparūpējas par slimā darba veterāna Iljas Vetoškina nodrošināšanu ar labiekārtotu dzīvokli. So priekšlikumu deputāti atbalstīja.

Deputāti apsprieda ļoti būtisku jautājumu — par iespējamo apavu ražošanas kooperatīva izveidošanu Preiļu pilsētā. Domas bija dažādas. Pārsvārā bija viedoklis, ka, ņemot vērā smago situāciju ar rūpniecības precēm un lai labāk nodrošinātu pilsētas iedzīvotājus ar apaviem, pilsētas izpilddomītejam kopā ar rajona sadzīves pakalpojumu kombinātu jāsāk izstrādāt līgums, kurā paredzami noteikumi, lai šīs kooperatīvs varētu bez traucējumiem strādāt, ražot produkciju un to pirmām kārtām pārdot Preiļu pilsētā un rajonā.

Aina ILJINA

Uz Ziemassvētku un Jaungada sliekšņa

• KO SOLA VAI NESOLA TIRDZNICĪBAS

DARBINIEKI

Tuvojas gača galvenie svētki — Ziemassvētki un Jaungads. Gada nogale kļuvusi saspringta. Cilvēki ir neziņā par cenām, par iztikas minimumu. Un arī par Ziemassvētku un Jaungada svētku galdiem mājās. Jo visiem gribās vismaz šīs svētku dienas pavadīt omulīgāk, bagātīgāk nekā augu gaču. Redakcija ir atskāņējuši telefona zvani, cilvēki lūdz informēt par iespēju iegādāties svēcītes, nopirkt šampanieti, produktus. Viņu jautājumus pārardrēsēju Preiļu patērētāju biedrības valdes priekšsēdētāja vīetas

izpildītājai Olgai Kukorei.

— Sakiet, lūdzu, kāpēc nav nopērkamas eglīšu svēcītes?

— Tāpat kā visa, pietrūkst arī eglīšu svēcīšu. Pēdējos gados mēs tās saņemam ļoti maz. Arī šogad ir tāpat. Patērētāju biedrībai ir tikai 1200 svēcīšu kārbīņu, bet lielo sveču pagaidām nav. Lai kā mēs gribētu palīdzēt, daudzām ģimenēm arī šogad nāksies iztikt tikai ar spuldzītēm. So pašu mazumīnu pārdosim īsi pirms Ziemassvētkiem.

Vai varam vainot tikai ražotājus? Agrāk svēces dziedināja pa-

tiesām tikai Ziemassvētkos un Jaungadā. Tagad ir kļuvījis moderni dedzināt svēces dažādos pasākumos augu gaču, tāpēc nav nekāds brīnums, ka ražotājiem pietrūkst izejvielu eglīšu svēcītēm un arī svēcīšu tiem svētkiem, kuriem tās visvairāk vajadzīgas.

— Vai vismaz šampanieti nopirksim?

— Acīmredzot, arī ar to būs problēma. Republikas patērētāju biedrību savienība ir nopēmusi rajonam paredzētos fondus — 6000 pudeles šampanieša. Paredzams, ka mūsu rīcībā būs tikai 300 kastes (visam rajonam). Tātad — iznāks tikai slēgtajām iestādēm: restorāniem, kafējnicām, bāriem. Ja nu vienīgi kas vēl mainīsies. Esam pieteikuši šampanieti par komercenām, bet pagaidām arī to nesapēmam. Arī pret alkoholisko dzērienu desmito talonu alkohols netiks pārdots, jo tirdzniecības organizācijai tā nav. Decembrī varēs nopirkt tikai vienu alkoholiskā dzēriena pudeli.

— Vai pirmssvētku dienās va-

rēs iegādāties gaļu un tās produktus?

— Komisijas gaļa būs noteikti. Starp citu, ja cenas salīdzina ar tirgus cenām lielākajās pilsētās, tad tās ir normālas. Ja sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi neizmanto savus fondus, tad iespējams, ka veikalos parādīsies arī lētāka gaļa.

Pēdējā laikā sadarbojamies ar padomju saimniecību «Aglona», kura piegādā muskuspīles par 4 rubļiem kilogramā. Pagaidām pieprasījums pēc šim pīlēm nav liels. Ja būs nepieciešams, pieteiksīm arī pirms Jaungada.

Pēc fondiem tieši pēdējam ceturksnī ir iedalīts vismazāk gaļas, kaut gan rajonā un republikā joprojām ir problēmas ar lopu nodošanu gaļas kombinātos.

— Protams, visus uztrauc arī konfektes. Vai tās veikalos būs nopērkamas?

— Konfektes saņēmam tikpat cik pagājušajā gadā. Ar bērnu Jaungada dāvanām nekādu problēmu nebūs. Ja paliks pārī, tad konfektes nonāks brīvā tirdzniecībā. Pašlaik pieņemam pieteikumus Jaungada dāvanām bērniem.

— Vai pieņemat pieteikumus arī produktiem svētku galdā klāšanai organizācijās?

— Pieņemam. Bet šo produktu ir ļoti maz. Kādu burcinu zirnīšu, majonēzi organizācijām dosim, bet individuāli nekādos pasūtījumus nepieņemam, jo mūsu rīcībā nav tādu pārtikas preču resursu.

— Bet vai majonēze, zirnīši parādīsies (kaut vai par komercenām) veikalos?

— Pagaidām nav iespējas dabūt arī šo preču fondus. Olas veikalā ir, milti arī parādās. Daudzi ir interesējušies par cukuru. Dienmēļ decembrī palielināt cukura devu nav iespējams.

Piebilde. Pēc šīs sarunas man un jums, cienījamie lasītāji, nu ir skaidrs, ka mūsu svētku galds patiešām ir atkarīgs tikai no mums pašiem un radiniekier: laukos. Un atlikt pārtikas produktu iegādi uz pēdējām dienām, gaidot pilnus veikalus plauktus, ar deficītiem, ir lieka nervu bendēšana.

Aina Iljina

Turēsim ikšķi!

Līdz 20. decembrim mēs varam sūtīt telegrammas konkursam «Lafvis». Pirmo reizi republikā notiek prasmīgu, ziņošu un pagaidām vēl neprecētu puisi konkurss. To organizē Aizkraukles kultūras nams.

Starp septiņiem pusfināla dalībniekiem ir viens Latgales pārstāvis — Jānis Vingris no Rožkalnu pagasta. Divdesmit divus gadus vecā mežkopja aizraušāns ir dziedāšana un dejojāna. Viņš grib izskatīgu, jaušu un gudru sievu.

Ja vien jums ir brīvs laiks un labs prāts, tad turiet ikšķi par Jāni, vai arī pasteidzieties ar telegrammas nosūtīšanu, jo vislielāko atzinību saņēmušie tiks pie specbalvas.

V. RADIS

Kā noķēra prezidentu

(MAKŠKERNIEKA . STĀSTS)

Nu tā, milumiņ, iekriti gan! To es saku par Anatoliju Gorbunovu, Latvijas prezidentu. Katru rītu skatu cauri republikas laikrakstus, speciāli meklēdams viņa vārdu. Un ne reizi velti. Ja kāds ar kādu nolēmis satikties — prese pieprasa: lai atbild A. Gorbunovs — kas un kāpēc. Vai atkal, kāds ieracis stabu, bet kāds citi — gluži otrādi, izracis — lai atbild A. Gorbunovs. Vai kāds gājis uz medībām vai pirti, vai arī vispār sēdējis mājās — lai atbild A. Gorbunovs.

Pieprasījumi no civilajiem.

militārajiem un partijās ierēdņiem, privātpersonām, no formāliem un neformāliem. Pat galu nevar saredzēt. Bez šaubām, vainīgs pats A. Gorbunovs. Ne velti LKP CK (uz platformas) paziņojumā, kurā izteikts atbalsts Interfrontes mītnam, rakstīts, ka tā — CK — ne reizi vien ieteikusi A. Gorbunovam ieklausīties saprāta balsī, taču kur nu... (Mēs zinām vairāk: viņam tika parādīts gods, viņu ievēlēja CK sastāvā, taču viņš pats nokāpa no platformas.) Starp citu, uz šo esmu ķer arī citi — Godmani, Ivānu, Krastiņu... Tiesa, dažreiz arī kāds muļķis pastei-

dzas sakert ēsmu. taču parasti tie noraujas.

Tie ir citi, bet es taču pats arī gribu dot savu ieguldījumu. No visiem rakstiem par A. Gorbunovu man visvairāk pa prātam kāda apakšpulkveža vēstule no Viļņas, kas publicēta laikrakstā «Sovetskaja molodjož». Tāpēc centīšos pienācīgi turpināt viņa tematu. Apakšpulkvedim līcies, ka laikā, kad viņš makškerējis Ventā, garām braukušas laivas ar kaut kādu nepareizu karogu. Apakšpulkvedis pamatoti jautā: vai A. Gorbunovs zina par šo gadījumu? Tiesa, dažī uzskata, ka mēs, makškerieki, esam tā

makot, nedaudz kerti. Nu un tad, toties katrs no mums var uzdot tik daudz jautājumu, ka pat sintis gudro nespēs atbildēt.

Reiz makškerēju arī es, tikai Aiviekstē, un redzēju tur kādu liela auguma subjektu ar platu muguru un staltu stāju. Droši vien būtu legionārs, ja būtu piedzimis pirms 60 gadiem. Šis tips spiningoja ar vizuli, kas ļoti līdzinājās kāskrustam un bija tikai nedaudz nomaskēts par virpuļojošu vizulīti. Un ievērojiet, vietējās lidakas un zandarti labprāt ķērās uz to. Man, protams, visi vizuļi bija godīgi — «Vojenohot» ražotie, bez jebkādiem noslēpumiem. No tiem šis Aiviekstes dāmas un kungi novērsās. Kas tas ir? Vai nostalgija pēc tiem laikiem, kad izdomāja visādas niecīgas kapitālisma haizivīm? Vai par šo gadījumu zina A. Gorbunovs? Lai viņš atbild.

Pavisam nesen Lielupē es izmakškerēju vizuļi ar sarkano zvaigzni. Kā tas tur nokļuvis? Vai vietējās pretnoskaņotās plēsonas zaimojoši tikoja pēc sirpinajiem un āmurainajiem? Vai arī galvu pacēlusi šejienes sleksta no vēl līdz galam neiznīcinātajam? Kas aiz tās slēpjas? Lai atbild A. Gorbunovs. Nē, uz šo jautājumu lai atbild arī A. Krastiņš. Gaidāmajā tiesa, prāvā, ko A. Krastiņam stingri apsolījis PSRS pilsoņu tiesību un konstitūcijas aizsardzības komiteja savā paziņojumā, kas publicēts laikrakstā «Sovetskaja Latvija» 27. septembra numurā, viņa atbildēm uz šiem jautājumiem varētu būt izšķiroša nozīme.

Vai arī pavisam kaut kas neticams. Netālu no ūdenskrātuves, ko agrāk izmantoja tikai sticī cieniņamākie cilvēki, vairākas sargāja viņu mieru, ar nagi atklātā tekstā ieskrāpēts «par PSKP». Vai tad tas ir vārds, kuru nav grēks rakstīt uz jebkuras sētas? Lai atbild A. Gorbunovs. Nu nē, te lai atbild viņi visi. Protams, dūšīgie Alfrēda Petroviča komandas zēni tāpat spēj sacerēt jebkuru paziņojumu, taču dažreiz arī faktu materiāls izrādās ļoti noderīgs.

Nedomājiet, ka man vairāk jautājumu nav. Beidzu tāpēc, ka laiks doties uz upi...

Vladislavs GAILISS,

atvaļinātais vecākais leitnants (LETA)

Rajona lauku sporta spēļu rezultāti

SACENSIBU UZVARETAJI:

GALDA TENISĀ. Livānu eksperimentālā koka konstrukciju rūpnīca (sporta metodikis A. Matusevičs), dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība (fizkolektīva priekšsēdētājs D. Novikovs), Leņina kolhozs (sporta metodikis A. Brenčāns).

DAMBRETĒ. Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts (fizkolektīva priekšsēdētājs I. Visockis), dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība (fizkolektīva priekšsēdētājs D. Novikovs), kolhozs «Rožupe» (fizkolektīva priekšsēdētājs V. Čivkulis).

NOVUSĀ. Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts (fizkolektīva priekšsēdētājs I. Visockis), dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība (fizkolektīva priekšsēdētājs D. Novikovs), kolhozs «Dubna» (fizkolektīva priekšsēdētājs S. Masāns).

SAHĀ. Livānu eksperimentālā koka konstrukciju rūpnīca (sporta metodikis A. Matusevičs), Preiļu 21. PMK (sporta metodikis R. Zeldaks), kolhozs «Gailiši» (fizkolektīva priekšsēdētāja V. Skrimble).

PARDOD māju Līvānos. Rīgas ielā 19. Tālrunis 41349.

MAINA divistabu dzīvokli pret diviem atsevišķiem dzīvokļiem. Tālrunis 22680.

SILTI ABAM.

MŪSU PARASTĀ IKDIENA.

J. SILICKA foto

Galvenā redaktora vietniece Lidija Kirilova

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1930. gada 29. marta ceturtdienās, sestdienās un nedēļas beigās.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Prieļos, Aglonas ielā 1.

Tālrunis uzziņām: 22305.

Izdod apgāds «Avīze», Rīgā, Brīvības ielā 47.

Izdevējdarbības licence Nr. 000059.

Iespējamā ražošanas apvienība «Līta» Daugavpils apgabalā, Valkas ielā 1. Ofsetspiedums. Viens nos. iespiedlokns. Melns 13960 eksemplāri (latviešu valodā) — 10007 eksemplāri, krievu valodā — 3953 eksemplāri. Pas. 1335.

Indekss 68168.

Cienījamie lasītāji! Iespējams, ka gada nogales steigā un darbos jūs nepamanījat, vai arī neafradāt laiku izlasīt, padomāt un aizpildīt mūsu anketu «Gada populārākais cilvēks», kas bija publicēta «Novadniekā» 1. decembrī. Šodien publicējam to atkārtoti, kā arī lūdzam tomēr atrast kādu brīdi anketas aizpildīšanai. Mums taču visiem gribas zināt, kurš rajonā ir visvairāk izpelnījies ļaunu cieņu.

Anketas iesūtīšanas laiks tiek pagarināts līdz 22. decembrim, bet par jau saņemtajām vēstulēm — liels paldies!

Gada populārākais cilvēks

LAIKRAKSTA «NOVADNIEKS» APTAUJA

Vēl mēnesis, un vēsturē aizies 1990. gads, kam bija īpaši svarīga nozīme Latvijas Republikas, tāpat — arī mūsu rajona, sabiedriski politiskajā dzīvē. Taču neviens process — ne sociāli ekonomiskais, ne politiskais — nav iedomājams bez konkrētu cilvēku līdzdalības, bez personībām, kas vada un virza šo procesu.

Tātad, cienījamie lasītāji, lūdzam nosaukt piecus cilvēkus, kuri 1990. gadā, jūsuprāt, visvairāk devuši mūsu rajona attīstībai (deputāti, saimnieciskie vadītāji, partiju un sabiedrisko kustību līderi utt.). Šī gada laikraksta pēdējā numurā plānojam interviju ar «Gada populārāko cilvēku», tāpēc viņam varat uzdot vienu konkrētu jautājumu.

GADA POPULĀRĀKIE CILVEKI RAJONĀ:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

MANS JAUTĀJUMS
«GADA POPULĀRĀKAJAM CILVEKAM»:

Kā apkoposim aptaujas rezultātus? Cilvēks, ko jūs ierindosiet 1. vietā, iegūs 5 punktus, 2. vietā — 4 punktus utt. Tas, kurš kopumā savāks visvairāk punktu, arī kļūs par «Gada populārāko cilvēku».

Gaidiet „Krimpolu“!

Patīkams pārsteigums gaida detektīvliteratūras cienītājus — drīzumā nāks klajā almanaha «Krimpols» pirmais numurs Lūk, ko pastāstīja šī izdevuma redaktors rakstnieks, Gunārs Čirūlis.

«Krimpols» būs pirmais regulāri iznākošais kriminālliteratūras izdevums latviešu valodā. Pirmajā numurā ievietots R. Ozola «Pēdējā mohikāna stāsts», Grema Grīna garstāsts «Zaudētājs iegūst visu» par jaunlaulāto medus mēnesi Montekarlo spēļu valstībā, viens amerikāņu detektīvliteratūras klasika Dešela Hemeta stāsts un Julijana Semjonova pēdējais romāns «Izmisums», kurā Stīrlīce Padomju Savienībā tiek ieslodzīts cietumā kopā ar slaveno zviedru diplomātu Raulu Vallenbergu. Pirmā numura cena — 6 — 7 rubli, metiens — 50 000 eksemplāru.

Turpmāk, sākot ar janvāri, «Krimpols» iznāks reizi mēnesī, tas būs plānāks un numura cena būs 4 — 5 rubli. Almanahā katru reizi publicēs tikai viena autora darbus, tātad lasītājs pats varēs izvēlēties, ko pirkt un ko nē. Salikšanai jau sagatavoti tādu žanra meistarū kā Džona Lōkarē, Dena Leitona, Frederika Forsalta, Nikolaja Psurceva un Nikolaja Gudaņeca darbi, kā arī Andra Kolberga, Gunāra Čirūļa, Andreja Skaiļa, Anatola Imermana, Dzintras Sulces un Aivara Tarvida jaunākie romāni un stāsti.

«Krimpolu» pārdo. Rakstnieku savienības un Grāmatu draugu biedrības veikalos. Laukos to izplatīs Grāmatu draugu biedrības pārstāvji.

Olafs ZVEJNIEKS,
LETA korespondents